

БЪЛГАРСКАТА ФИНАНСОВА ГРУПА
Банкиране - Застраховане - Осигуряване

Защо избрахте професията счетоводител и какво ви задържа вече толкова години в застрахователно предприятие, тоест в ДЗИ?

- Започнах работа в ДЗИ преди 25 години, след като бях завършила „Застрахователно дело“ във ВФСИ „Д. А. Ценов“, гр.Свищов. Така че считам себе си за застраховател. По стечение на обстоятелствата съм работила най-дълго в счетоводството. Обичам работата си в застраховането и ми е интересно да

Анжелика Османлиева, главен счетоводител на ДЗИ АД

ображдам с внимание и грижи, да им създавам уют и сигурност. Така оценявам моите съкровища. Без тях животът ми би бил лишен от съдържание, скучен и банален и без никаква стойност.

- Коя е истинската любов и как осмисля тя живота на всеки от нас?

- Любовта е най-хубавото нещо на света! Тя е пълно отдаване и отказ от егоизма. Любов е да си изпълнен с доброта и обич към хората, да обичаш живота, да обичаш времето, което прекарваш тук и сега, да обичаш нещата, които виждаш, които ти се случват и които правиш. Любовта е топлота и човечност, и вяра в красивото и вечното

мога да си позволя разточителство и се старая разумно да разпределям наличните финансови средства, за да не лишавам близките си от необходимото, а и да мога да им доставя радост с нещо, което силно желаят. Основно аз се занимавам с пазаруването вкъщи, правя го с необходимото внимание, за мене то е част от бита.

- Какви дрехи предпочитате, поддавате ли се на предизвикателствата в модата?

- Предпочитам елегантни дрехи, в които да се чувствам комфортно и да ми дават нужното самочувствие. При избора на нова дреха залагам на собствения си естетически

ДИНАМИЧЕН ЧОВЕК СЪМ И ОБИЧАМ ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВОТА, КОИТО ОТГОВАРЯТ НА ТЕМПЕРАМЕНТА И НА ХАРАКТЕРА МИ

разширявам познанията си за нея.

- Споменът ви за първия работен ден? И какво ви направи най-силно впечатление в отношенията на хората, при които попаднахте, към вас? Кои от тях не можете никога да забравите?

- На 1 октомври 1980 г. постъпих в Софийски градски клон на ДЗИ на длъжност счетоводител в отдел „Картотеки“. Нямам ясен спомен за първия си работен ден - бях много притеснена, не познавах никой, струваше ми се, че нищо от това, което бях учила по време на следването ми, не влиза в употреба. Бях уважавана от институцията ДЗИ, от професионализма на работещите в нея. Попаднах в колектив, създаван дълги години, със собствен стил на работа и изграден фирмен облик. Специалистите вършеха своята професионална дейност прецизно и компетентно, бяха внимателни и отзивчиви с клиентите. Отнесоха се към мен доброжелателно, а аз се заех с работата, която ми възложиха, съвсем добросъвестно.

За да стигнеш където и да е, трябва да тръгнеш от някъде. Трудовият ми път в застраховането тръгна от първичната обработка на застрахователните полици, отчитане на премията и изчисляване на плащанията по тях; след двегодишен отпуск по майчинство бях инспектор с група застрахователни агенти и пряко се занимавах с тяхното обучение, със сключване на застраховки и привличане на нови клиенти на ДЗИ; после - близо 2 години, бях зам. главен счетоводител на Софийски градски клон до края на 1988 г. Със създаването на Изчислителния център на ДЗИ преминах на работа в Централно управление. Като организатор по автоматизираната обработка на информацията съм била в много от подразделенията на ДЗИ. Тогава, за 2 - 3 години, с колегите внедрих пакет програми за персонални компютри за администриране на застрахователните полици. От средата на 1993 г. съм в счетоводството на Централно управление. Бях зам. главен счетоводител на „ДЗИ - Общо застраховане“ АД от създаването му през 1999 г. След приватизацията на ДЗИ, от края на 2002 г. приех предизвикателството да заема длъжността главен сче-

товодител на ДЗИ АД, което от средата на 2003 г. стана първото застрахователно дружество в България, чиито акции се търгуват на фондова борса. Служебните ми задължения включват както организирането на оперативното счетоводство, така и изготвянето на индивидуални и консолидирани отчети, които се представят на акционерите и надзорните институции.

Учила съм се и продължавам да се уча от всички колеги и ръководители, с които съм работила, не само по-възрастните, много са ми дали и по-младите от мен. С усвояването на застраховането като дейност си дойдох на място и академичните знания, те много ми помогнаха в изграждането на собственото ми разбиране за структурата и значението на всяко звено от многообразната застрахователна практика.

- Каква е атмосферата днес в ДЗИ АД, след като и двете дружества бяха приватизирани?

- Атмосферата е работна. Лидерските позиции на ДЗИ на българския застрахователен пазар ни дават самочувствие, но не и спокойствие. Екипът ни е високо мотивиран и съвсем отговорно се готви да посрещне следващото голямо предизвикателство - присъединяването на България към Европейската общност.

- С какво ви привлича все пак тази „монотонна“ работа тук? Бихте ли я напуснали някога и заради какво бихте я заменили?

- Всяко занимание може да бъде рутинно и еднообразно, ако го вършиш, без да влагаш нищо от себе си. За мен е важно да съм доволна от себе си и от работата, която съм свършила. Счетоводството като инструмент, с който се извлича нужната информация за изготвяне на финансовите отчети на дружеството, и особено в условията на действие на Международните стандарти за финансови отчети, поставя редица предизвикателства пред счетоводната професия. Аз съм динамичен човек и обичам предизвикателствата, те отговарят на темперамента и характера ми.

- Как изглеждате в собствените си очи, усиял човек ли сте? Чувствате ли, че имате признанието на колегите ви като добър професионалист?

- Никога не съм се оценя-

вала в този смисъл, а доста се вглеждам в себе си. Благодарна съм за това, което съм, защото съм го извоювала с много труд. Не си позволявам недобросъвестност и небрежност на работното място, спазвам приетите фирмени правила, стандарти и норми. Не жая труда си и много разчитам на обединените усилия на колектива. Уважавам и ценя всичките си колеги, разчитам на професионализма им. Силно се надявам на всяка позиция, на която съм работила, да съм била максимално полезна, защото съм възискателна преди всичко към себе си и не амбицията, а чувството за отговорност ме направи професионалист.

- Най-важното да се живее смислено, пълноценно?

- Моето верую е, че истински важните неща са незрими. Ако има нещо, към което винаги съм се стремела, това е да живея в мир със себе си, да давам любов, да мога и да я приемам. Животът ни е даден, за да съградим нещо добро. За мен е важно умението да се радваш на щастието, на светлината, на всеки преживян ден, да се прекланяш пред доброто, както в околния свят, така и вътре в себе си. Аз търся смисъла на живота си в приятелствата, които съм изградила, в доброто, което давам и получавам.

- Отношението ви към семейство, род и родина?

- Обичам моя свят, за който съм отговорна, и това е семейството, домът ми. Чрез грижата един за друг ние създаваме свой живот и ценности, които ни свързват и поддържат връзката ни жива. Стремя се да бъда вярна и на родителския, и на синовния си дълг. Родината за мен е поширокото понятие за семейство и род. (Далече съм от мнението, че всички сме братовчеди!) Обичам България, нейната древна история и красива природа, гордея се с принадлежността си към народа й, съпричастна съм на радостите и болките му.

- Какво му трябва на човек, за да е щастлив?

- Щастието е толкова различно за различните хора в различните моменти. Аз съм дълбоко привързана към всичките си сродници и приятели и това ми дава чувство за пълнота в живота. Да са живи и здрави любимите ми хора, да чувствам, че съм обичана заради това, което съм. Да ги

в живота.

- Обичате ли да се застоявате вкъщи, да се грижите за семейството си, да готвите? Как се чувствате в кухнята? Кои са предпочитаните ястия, сготвени от вас?

- Обичам да съм си вкъщи, да се грижа за реда и уюта у дома, да посрещам приятели и близки. Моят територия е домът ми. Чувствам се уютно вкъщи и не приемам домакинските си задължения за наказание. И без това няма друг да ги свърши. Готвенето не ми е любимо занимание, с готовност отстъпвам кулинарните занимания на майка ми. Но имам любима книга с кулинарни рецепти - „Ела, боже, да ядем“ от Кръстьо Кулумджиев. Препоръчвам ви я! Тя съдържа 10-12 рецепти от традиционната българска кухня.

- Как си почивате? Как балансирате времето си на работното място, вкъщи и извън дома? Предпочитани места? И среда? С какви хора обичате да общувате?

- Не търся баланс, степенувам приоритетите. Почивам си с хубава книга, с приятна компания, на ново и интересно място. През изминалата година посетих за първи път такива невероятни места като Старосел, Свещари, Перперикон и Татул, които ме обогатиха духовно и емоционално.

- Любимият ви филм?

- От ученическите си години харесвам „Кабаре“ с Лайза Минели. Много пъти съм гледала и „Оставайки жив“ („Staying Alive“) с Джон Траволта.

- Книгата или книгите, към които се връщате често?

- Много са книгите, които са ме впечатлявали дълбоко. В претрупания с ангажменти делник предпочитам късите жанрове, например разказите на О`Хенри, на Чудомир.

- Пристрастени ли сте към определен цвят?

- Да! Към синьозеленото на морето, червеното на розата, палитрата на дъгата, кафявите искри в очите на сина ми...

- Най-обичаната от вас музика?

- Харесвам мелодичната и танцувална музика.

- Стигат ли ви парите и как ги харчите? Обичате ли да пазарувате, или с това се занимават други от семейството ви?

- От родителите си знам, че трябва да умея да живея добре с това, което имам. Не

усет, търся функционалност и качество (в границите на средствата, които мога да заделя). Мисля, че собственият ми стил е рационален. Нося разумно елегантна конфекция и залагам на правилото, че аз правя дрехите, а не те мен.

- Правите ли компромиси и за какво?

- Все по-често ми се налага да правя компромиси, но следвам принципа те да не са за сметка на душевния ми мир. Старая се да съм толерантна с хората. Не мога да приема злоумишлена лъжа, груб материализъм и егоизъм, безотговорно отношение.

- Трите неща, без които не бихте могли да живеете?

- За мен е важно да не съм в противоречие с разбиранията си.

- Религиозен човек ли сте, за какво трябва да е нашата постоянна молитва, за какво и на кого трябва да се връщаме?

- Израснала съм в традиционно християнско семейство, вкъщи винаги сме отбелязвали големите църковни празници, но не определям себе си като религиозна. Ако трябва да отправя молитва, не бих я казала по-добре от поета: „Господи, прости ме, ум и разум дай ми, за да не греша! Дай на всички мили хора здраве, сила и живот, мир, любов и добро на наш народ! Амин!“.

- Коя черта най-много уважавате у хората? А у себе си? Впрочем доверчива ли сте?

- Умението да се радваме на живота! Моите приятели са честни и открити хора, чувствителни и отговорни, с добронамерено чувство за хумор към себе си и към другите. Тези качества ценя у тях и възпитавам в себе си. Доверчива съм и мисля, че без доверие в доброто у хората не може да се живее пълноценно.

- Четете ли вестник „Застраховател“ и какво е мнението ви за него?

- Чета всеки брой на вестник „Застраховател“ с интерес. Хубаво е, че браншът ни има това специализирано издание. Мисля, че добре отразява актуалните проблеми и дискуссионни въпроси, които възникват от теорията и практиката на застрахователния пазар.

Въпросите зададе ПЕТЪР АНДАСАРОВ